

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2358 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2017. szeptember 21.)

az (EU) 2016/97 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a biztosítókra és a biztosításer-tékesítőkre vonatkozó termékfelügyeleti és -irányítási követelmények tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a biztosítási értékesítésről szóló, 2016. január 20-i (EU) 2016/97 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 25. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2016/97 irányelv felhatalmazza a Bizottságot, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az említett irányelv 25. cikkében meghatározott termékfelügyeleti és -irányítási követelmények további pontosítása céljából. A hatékony ügyfélvédelem érdekében a termékfelügyeleti és -irányítási szabályokat következetesen alkalmazni kell valamennyi újonnan kifejlesztett biztosítási termékre, valamint a meglévő biztosítási termékek jelentős kiigazítására, függetlenül a termék típusától és az értékesítés helyén alkalmazandó követelményektől. A rendeleti forma minden piaci szereplő számára koherens keretet nyújt, és a legmegfelelőbb az egyenlő feltételek, az egyenlő versenyfeltételek és a fogyasztóvédelem megfelelő közös szintjének biztosítására.
- (2) Az (EU) 2016/97 irányelv követelményeinek fényében a termékfelügyeletre és -irányításra vonatkozó intézkedéseket a termék összetettségétől és a nyilvánosan hozzáférhető információk megszerzésének mértékétől függően, arányos és megfelelő módon kell kiválasztani és alkalmazni, figyelembe véve a biztosítási termék jellegét és a termékhez kapcsolódó fogyasztói kár kockázatát, a célpiac jellemzőit, valamint az előállító vagy az értékesítő releváns üzleti tevékenységének jellegét, nagyságrendjét és összetettségét. Az arányosság azt jelenti, hogy ezeknek az intézkedéseknek viszonylag egyszerűnek kell lenniük az egyértelmű és nem összetett termékek esetében, amelyek összeegyeztethetők a tömegtermékek lakossági piacának szükségleteivel és jellegzetességeivel, beleértve a jelenleg elérhető, korlátozott és könnyen megérthető tartalmú nem-életbiztosítási termékeket is. Másrészt az olyan összetettebb termékek esetében, amelyeknél nagyobb a fogyasztói kár kockázata – ideértve az (EU) 2016/97 irányelv 30. cikke (3) bekezdésének hatálya alá nem tartozó biztosítási alapú befektetési termékeket is – szigorúbb intézkedésekre van szükség.
- (3) Az (EU) 2016/97 irányelv 25. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában a biztosításközvetítőt akkor kell biztosítási termék előállítójának tekinteni, ha a közvetítő tevékenységének eseti alapon történő átfogó elemzése alapján úgy tűnik, hogy a biztosításközvetítő önállóan dönt a biztosítási termék lényeges tulajdonságairól és fő elemeiről, ideértve a fedezetet, a költségeket, a kockázatokat, a célpiacot vagy a kártalanítással és a biztosítókkal kapcsolatos jogokat. A meglévő biztosítási termékek egyszerű kiigazításával kapcsolatos tevékenységeket – ideértve azokat az eseteket, amikor a közvetítőnek választási lehetősége van a termék különböző változatai, a különböző szerződéses feltételek vagy opciók között, illetve lehetősége van az ügyféllel csökkentett biztosítási vagy egyéb díjakról megállapodnia – nem kell előállításnak tekinteni, mivel ilyen esetekben a termék tervezésére és fejlesztésére vonatkozó fő döntéseket a biztosító, nem pedig a biztosításközvetítő hozza meg.

⁽¹⁾ HL L 26., 2016.2.2., 19. o.

- (4) Amennyiben a biztosítási terméket biztosításközvetítő és biztosító közösen tervezi és fejleszti úgy, hogy mind a biztosításközvetítő, mind a biztosító döntéshozó szerepet töltsön be az adott termék tervezésében és fejlesztésében, a biztosításközvetítőnek és a biztosítónak írásbeli megállapodásban kell meghatározniuk együttműködésüket és szerepüket annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok képesek legyenek a jogi követelményeknek való megfelelés felügyeletére.
- (5) A célpiacnak az előállító általi beazonosítását közös jellemzőkkel bíró ügyfelek csoportjának olyan absztrakt és általános szintű leírásaként kell értelmezni, amely lehetővé teszi az előállító számára, hogy a termék tulajdonságait az ügyfelek adott csoportjának szükségleteihez, jellemzőihez és céljaihoz igazítsa. A célpiac leírását meg kell különböztetni az értékesítés helyén végzett, annak meghatározására irányuló egyedi értékeléstől, hogy egy biztosítási termék megfelel-e az igényeknek és szükségleteknek, illetve adott esetben annak értékelésétől, hogy a biztosítási alapú befektetési termék alkalmas, illetve megfelelő-e az adott ügyfél vagy potenciális ügyfél számára.
- (6) A célpiac tagoltsági szintjének, valamint a célpiac meghatározásához és a megfelelő értékesítési stratégiáról való döntéshez használt kritériumoknak relevánsnak kell lenniük a termék szempontjából, és lehetővé kell tenniük annak megítélését, hogy mely ügyfelek tartoznak a célpiachoz. Az egyszerűbb, elterjedtebb termékek esetében a célpiac beazonosításához kevesebb részlet is elegendő, míg összetettebb vagy kevésbé elterjedt termékek esetében a célpiacot részletesebben meg kell határozni, tekintettel az ilyen termékekkel kapcsolatos fogyasztói kár nagyobb kockázatára.
- (7) A fogyasztóvédelem fokozása érdekében – különös tekintettel a biztosítási alapú befektetési termékekre – az előállítók számára lehetővé kell tenni, hogy meghatározhassák az ügyfelek azon konkrét csoportjait, amelyek számára a biztosítási termék jellemzően nem megfelelő.
- (8) A termékfelügyeleti és -irányítási intézkedések részeként az előállítóknak a biztosítási termékek megfelelő tesztelését is el kell végezniük, ideértve – adott esetben és különösen a biztosítási alapú befektetési termékek esetében – a forgatókönyv-elemzéseket annak biztosítása érdekében, hogy a termék teljes élettartama során megfeleljen a célpiac beazonosított igényeinek, céljainak és jellemzőinek. Ez magában foglalja különösen a termék teljesítményének és a kockázat/nyereség profilnak az értékelését. A termék teljesítményének értékelésére vonatkozó követelményt azonban nem szabad az előállítónak a díjak meghatározására vonatkozó szabadságába való beavatkozásként vagy bármilyen formájú árszabályozásként értelmezni.
- (9) Az ügyfelek megfelelő tájékoztatásának és a részükre nyújtott megfelelő tanácsadás biztosítása érdekében az előállítóknak olyan biztosításértékesítőket kell választaniuk, amelyek rendelkeznek a szükséges tudással, szakértelemmel és kompetenciákkal ahhoz, hogy megértsék a biztosítási termék és a beazonosított célpiac tulajdonságait. Ugyanezen okból a szóban forgó biztosításértékesítővel való kapcsolatukat szabályozó, alkalmazandó nemzeti jog keretén belül az előállítóknak rendszeres jelleggel nyomon kell követniük és meg kell vizsgálniuk, hogy a biztosítási terméket a termékfelügyeleti és -irányítási intézkedések céljaival összhangban értékesítik-e, és amennyiben úgy vélik, hogy nem ez a helyzet, megfelelő korrekciós intézkedéseket kell hozniuk. Ez azonban nem akadályozhatja meg a biztosításértékesítőket abban, hogy a nem a célpiachoz tartozó ügyfelek számára értékesítsenek biztosítási termékeket, feltéve, hogy az értékesítés helyén végzett egyedi értékelés alátámasztja azt a következtetést, hogy ezek a termékek megfelelnek az adott ügyfelek igényeinek és szükségleteinek, és adott esetben, hogy a biztosítási alapú befektetési termékek alkalmasak vagy megfelelőek az ügyfél számára.
- (10) Annak érdekében, hogy a biztosításértékesítők teljes mértékben megértsék az általuk forgalmazni kívánt termékeket, hogy az értékesítési tevékenységüket a fogyasztók legjobb érdekeinek megfelelően tudják ellátni, különösen az általuk nyújtott szakmai tanácsadás tekintetében, az előállítóknak biztosítaniuk kell a biztosításértékesítők számára az említett biztosítási termékekre vonatkozó valamennyi megfelelő információt, beleértve a termékjövőhágyási folyamatra, a beazonosított célpiacra és a javasolt értékesítési stratégiára vonatkozó információkat. Ugyanakkor a biztosításértékesítőknak intézkedéseket kell tenniük annak érdekében, hogy a szükséges információkat az előállítóktól hatékony módon szerezzék be.
- (11) A termékirányítási kötelezettségek hatékony működése megköveteli, hogy a biztosításértékesítők rendszeresen tájékoztassák az előállítókat a biztosítási termékekkel kapcsolatos tapasztalataikról. A biztosításértékesítőknek ezért az előállítók rendelkezésére kell bocsátaniuk a biztosítási termék felülvizsgálatához szükséges adatokat, és ellenőrizniük kell, hogy az érintett termékek továbbra is összhangban vannak az előállító által beazonosított célpiac szükségleteivel, jellemzőivel és céljaival.
- (12) Az ügyfélkár kockázatának elhárítása érdekében az előállítóknak és az értékesítőknek megfelelő intézkedéseket kell hozniuk, ha úgy vélik, hogy a termék nem vagy már nem felel meg a beazonosított célpiac érdekeinek, céljainak és jellemzőinek.

- (13) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok és a biztosítási szakemberek alkalmazkodni tudjanak az e rendeletben foglalt új követelményekhez, e rendelet alkalmazásának kezdőnapját össze kell hangolni az (EU) 2016/97 irányelv átültető nemzeti intézkedések hatálybalépésével.
- (14) Szakmai tanácsának kikérése érdekében a Bizottság konzultált az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatósággal ⁽²⁾,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet szabályokat állapít meg a biztosítási termékekre vonatkozó felügyeleti és irányítási intézkedések fenntartására, működtetésére és felülvizsgálatára, valamint a már meglévő biztosítási termékek piacra jutása vagy az ügyfelek részére történő értékesítése előtt történő jelentős kiigazítására (a továbbiakban: termékjövahagyási folyamat), valamint az említett biztosítási termékekkel kapcsolatos termékértékesítési rendelkezésekre vonatkozóan.

2. cikk

Hatály

Ezt a rendeletet az ügyfeleknek történő értékesítésre kínált biztosítási termékeket előállító biztosítókra és biztosításközvetítőkre (a továbbiakban: előállítók), valamint a nem saját maguk által előállított biztosítási termékekre vonatkozóan tanácsadást nyújtó vagy ilyen biztosítási terméket ajánló biztosításértékesítőkre kell alkalmazni.

3. cikk

Biztosítási termékek előállítása

(1) Az (EU) 2016/97 irányelv 25. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában a biztosításközvetítők előállítónak tekintendők, ha tevékenységük átfogó elemzése azt mutatja, hogy döntéshozatali szerepük van a piacra szánt biztosítási termék tervezésében és fejlesztésében.

(2) Döntéshozatali szereppel való rendelkezést kell feltételezni különösen abban az esetben, ha a biztosításközvetítők önállóan döntenek a biztosítási termék lényeges tulajdonságairól és fő elemeiről, ideértve a fedezetet, az árat, a költségeket, a kockázatot, a célpiacot, valamint a kártalanítással és a biztosítékkal kapcsolatos jogokat, amelyeket a biztosítási termék fedezetét nyújtó biztosító nem módosít lényegében.

(3) Nem minősül előállításnak a meglévő biztosítási termékeknek az egyes ügyfelek részére történő értékesítésével összefüggésben végzett személyre szabása és kiigazítása, valamint személyre szabott szerződéseknek az egyes ügyfelek kérésére történő megtervezése.

(4) Az e felhatalmazáson alapuló rendelet 2. cikke értelmében egyaránt előállítónak minősülő biztosításközvetítő és biztosító írásbeli megállapodást köt, amely meghatározza az (EU) 2016/97 irányelv 25. cikkének (1) bekezdésében az előállítókra vonatkozóan említett követelményeknek való megfelelés érdekében folytatott együttműködésüket, továbbá azokat az eljárásokat, amelyek révén megállapodnak a célpiac beazonosításáról, valamint a termékjövahagyási folyamatban betöltött szerepüket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

⁽²⁾ Technical Advice on possible delegated acts concerning the Insurance Distribution Directive (Szakvélemény a biztosítási értékesítésről szóló irányelvhez kapcsolódó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról), EIOPA-17/048, 2017. február 1., elérhető itt: <https://eiopa.europa.eu/Publications/Consultations/EIOPA%20Technical%20Advice%20on%20the%20IDD.pdf#search=Technical%20Advice%2017%2F048>

II. FEJEZET

AZ ELŐÁLLÍTÓKRA VONATKOZÓ TERMÉKIRÁNYÍTÁSI KÖVETELMÉNYEK

4. cikk

Termékjóváhagyási folyamat

(1) Az előállítók fenntartják, működtetik és felülvizsgálják az újonnan kifejlesztett biztosítási termékekkel és a meglévő biztosítási termékek jelentős kiigazításával kapcsolatos termékjóváhagyási folyamatot. Ez a folyamat a biztosítási termékek tervezésére, nyomon követésére, felülvizsgálatára és értékesítésére vonatkozó intézkedéseket és eljárásokat, valamint az ügyfeleknek kárt okozó biztosítási termékekkel kapcsolatos korrekciós intézkedéseket tartalmaz. Az intézkedéseknek és eljárásoknak arányosnak kell lenniük a termékek összetettségével és a kapcsolódó kockázatok szintjével, valamint az előállító vonatkozó üzleti tevékenységének jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.

(2) A termékjóváhagyási folyamatot írásos dokumentumba („termékfelügyeleti és -irányítási politika”) kell foglalni, amelyet az érintett személyzet rendelkezésére kell bocsátani.

(3) A termékjóváhagyási folyamat:

a) biztosítja, hogy a biztosítási termékek kialakítása megfeleljen a következő kritériumoknak:

- i. figyelembe veszi az ügyfelek céljait, érdekeit és jellemzőit;
- ii. nem gyakorol kedvezőtlen hatást az ügyfelekre;
- iii. megelőzi vagy mérsékli az ügyfeleknek okozott kárt;

b) támogatja az összeférhetlenségek megfelelő kezelését.

(4) Az előállítónak a biztosítási termékek előállításáért felelős testülete vagy struktúrája eleget tesz a következők mindegyikének:

- a) támogatja a termékjóváhagyási folyamat kialakítását, végrehajtását és felülvizsgálatát, és a végső soron felelős ezekért;
- b) folyamatosan ellenőrzi az e folyamatnak való belső megfelelést.

(5) A termékeknek az előállító nevében történő megtervezése céljából harmadik félt kijelölő előállítók továbbra is teljes mértékben felelősek a termékjóváhagyási folyamatnak való megfelelésért.

(6) Az előállítók rendszeresen felülvizsgálják a termékjóváhagyási folyamatukat annak biztosítása érdekében, hogy a folyamat érvényes és naprakész legyen. Szükség esetén módosítják a termékjóváhagyási folyamatot.

5. cikk

Célpiac

(1) A termékjóváhagyási folyamat minden biztosítási termékre vonatkozóan beazonosítja a célpiacot és a termékkel összeegyeztethető ügyfelek csoportját. A célpiacot megfelelően tagolt szinten kell beazonosítani, figyelembe véve a biztosítási termék jellemzőit, kockázati profilját, összetettségét és jellegét.

(2) Az előállítók – különösen a biztosítási alapú befektetési termékek előállítói – beazonosíthatják az ügyfelek azon csoportjait, amelyek szükségletei, jellemzői és céljai a biztosítási termékkel általában nem összeegyeztethetők.

(3) Az előállítók kizárólag a célpiachoz tartozó ügyfelek igényeivel, jellemzőivel és céljaival összeegyeztethető biztosítási termékeket terveznek és hoznak forgalomba. Annak vizsgálatakor, hogy egy biztosítási termék összeegyeztethető-e a célpiaccal, az előállítók figyelembe veszik az adott célpiachoz tartozó ügyfelek rendelkezésére álló információk mértékét és pénzügyi tájékozottságukat.

(4) Az előállítók biztosítják, hogy a biztosítási termékek tervezésében és előállításában részt vevő személyzet rendelkezzen a szükséges készségekkel, tudással és szakértelemmel ahhoz, hogy megfelelően megértse az értékesített biztosítási termékeket, valamint a célpiachoz tartozó ügyfelek érdekeit, céljait és jellemzőit.

6. cikk

Terméktesztelés

(1) Az előállítók megfelelő módon tesztelik a biztosítási termékeiket, ideértve adott esetben a forgatókönyv-elemzéseket is, mielőtt a terméket forgalomba hozzák vagy jelentősen kiigazítják, vagy ha a célpiac jelentősen megváltozott. A terméktesztelés keretében megvizsgálják, hogy a biztosítási termék a teljes élettartama során megfelel-e a célpiac beazonosított igényeinek, céljainak és jellemzőinek. Az előállítók a biztosítási termékeiket kvalitatív módon és a biztosítási termék típusától és jellegétől, valamint az ügyfeleket érő kár kockázatától függően kvantitatív módon tesztelik.

(2) Az előállítók nem hozhatnak forgalomba biztosítási termékeket, ha a terméktesztelés eredményei azt mutatják, hogy a termékek nem felelnek meg a célpiac beazonosított igényeinek, céljainak és jellemzőinek.

7. cikk

Termékmonitoring és -felülvizsgálat

(1) Az előállítók folyamatosan nyomon követik és rendszeresen felülvizsgálják az általuk forgalomba hozott biztosítási termékeket olyan események beazonosítása céljából, amelyek lényegesen befolyásolhatják az említett termékek fő tulajdonságait, kockázati fedezetét vagy biztosítékait. Az előállítók vizsgálják, hogy a biztosítási termékek továbbra is megfelelnek-e az azonosított célpiac igényeinek, jellemzőinek és céljainak, továbbá hogy a termékeket a célpiacon értékesítik-e vagy azok a célpiacon kívüli ügyfelekhez is eljutnak-e.

(2) Az előállítók a biztosítási termékek méretét, nagyságrendjét, szerződéses időtartamát és összetettségét, az egyes termékek értékesítési csatornáit, valamint az esetleges releváns külső tényezőket, mint például az alkalmazandó jogi szabályok változásait, a technológiai fejlődést vagy a piaci helyzet változásait figyelembe véve meghatározzák a biztosítási termékek rendszeres felülvizsgálatának megfelelő időközzeit.

(3) Amennyiben az előállítók a biztosítási termék élettartama alatt a biztosítási termékkel kapcsolatos bármely olyan körülményt észlelnek, amely kedvezőtlenül érintheti a terméket megvásárló ügyfelet, megfelelő intézkedéseket hoznak a helyzet enyhítésére és a káros esemény további előfordulásának megelőzésére. Az előállítók haladéktalanul tájékoztatják az érintett biztosításértékesítőket és ügyfeleket a megtett korrekciós intézkedésekről.

8. cikk

Értékesítési csatornák

(1) Az előállítók gondosan – az érintett biztosítási termékek sajátosságait figyelembe véve – kiválasztják a célpiac szempontjából megfelelő értékesítési csatornákat.

(2) Az előállítók a biztosításértékesítők rendelkezésére bocsátanak minden szükséges információt a biztosítási termékekről, a beazonosított célpiacról és a javasolt értékesítési stratégiáról, és ennek részeként a biztosítási termékek főbb tulajdonságairól és jellemzőiről, kockázatairól és költségeiről, ideértve az implicit költségeket is, valamint minden olyan körülménnyel, amely összeférhetetlenséget okozhat az ügyfél kárára. Ennek a tájékoztatásnak egyértelműnek, teljeskörűnek és naprakésznek kell lennie.

(3) A (2) bekezdésben említett tájékoztatásnak lehetővé kell tennie a biztosításértékesítők számára, hogy:

- a) megértsék a biztosítási termékeket;
- b) átlássák a biztosítási termékek beazonosított célpiacát;
- c) beazonosítsák azokat az ügyfeleket, akiknek a szükségleteivel, jellemzőivel és céljaival a biztosítási termék nem összeegyeztethető;
- d) az (EU) 2016/97 irányelv 17. cikkének (1) bekezdésében előírtak szerint ügyfelek legjobb érdekeinek megfelelően végezzék a releváns biztosítási termékek értékesítését.

(4) Az előállítók megteszik a megfelelő lépéseket annak nyomon követésére, hogy a biztosításértékesítők az előállító termékjóváhagyási folyamatának céljaival összhangban járnak-e el. Az előállítók különösen azt ellenőrzik rendszeresen, hogy a biztosítási termékeket a beazonosított célpiacon értékesítik-e. Ez a monitoring-kötelezettség nem terjed ki azon általános szabályozási követelményekre, amelyeknek a biztosításértékesítőknek az egyes ügyfelek számára végzett biztosításértékesítési tevékenység során meg kell felelniük. A monitoring-tevékenységeknek észszerűnek kell lenniük, figyelembe véve az érintett értékesítési csatornák jellemzőit és jogi keretét.

(5) Amennyiben az előállítók úgy ítélik meg, hogy biztosítási termékeik értékesítése nincs összhangban a termékjövahagyási folyamatuk céljaival, megfelelő korrekciós intézkedéseket tesznek.

9. cikk

Dokumentáció

Az előállítók által a termékjövahagyási folyamatukkal kapcsolatban hozott, vonatkozó intézkedéseket megfelelően dokumentálni kell, a dokumentációt ellenőrzés céljából meg kell őrizni, és kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátani.

III. FEJEZET

A BIZTOSÍTÁSÉRTÉKESÍTŐKRE VONATKOZÓ TERMÉKIRÁNYÍTÁSI KÖVETELMÉNYEK

10. cikk

Termékértékesítési rendelkezések

(1) A biztosításértékesítők megfelelő intézkedéseket és eljárásokat tartalmazó termékértékesítési rendelkezéseket alkalmaznak annak érdekében, hogy az előállítótól minden szükséges információt megszerezzenek az ügyfeleknek kínálni szándékozott biztosítási termékekről, és hogy teljes mértékben átlássák ezeket a biztosítási termékeket, figyelembe véve a termékek összetettségének szintjét és a termékekkel kapcsolatos kockázatokat, valamint az értékesítő érintett üzleti tevékenységének jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

A biztosításértékesítők írásos dokumentumban határozzák meg a termékértékesítési rendelkezéseket, és azt az érintett személyzet rendelkezésére bocsátják.

(2) A termékértékesítési rendelkezések:

- a) célja az ügyfélkár megelőzése és mérséklése;
- b) az összeférhetlenségek megfelelő kezelésének támogatása;
- c) az ügyfelek céljai, érdekei és jellemzői megfelelő figyelembevételének biztosítása.

(3) A termékértékesítési rendelkezések biztosítják, hogy a biztosításértékesítők az előállítóktól megkapják a 8. cikk (2) bekezdése alapján közzendő információkat.

(4) A biztosításértékesítők által meghatározott vagy alkalmazott bármely egyedi értékesítési stratégiának összhangban kell lennie az előállító által meghatározott értékesítési stratégiával és az előállító által beazonosított célpiaccal.

(5) A biztosításértékesítők biztosításértékesítésért felelős testülete vagy struktúrája jóváhagyja a termékértékesítési rendelkezések kialakítását, végrehajtását és felülvizsgálatát, és végső soron felelős ezekért, továbbá folyamatosan ellenőrzi az említett rendelkezéseknek való belső megfelelést.

(6) A biztosításértékesítők rendszeresen felülvizsgálják a termékértékesítési rendelkezéseiket annak biztosítása érdekében, hogy ezek a rendelkezések érvényesek és naprakészek legyenek. A biztosításértékesítők indokolt esetben módosítják a termékértékesítési rendelkezéseket. Amennyiben a biztosításértékesítő egyedi értékesítési stratégiát dolgozott ki vagy alkalmaz, a termékértékesítési rendelkezések felülvizsgálatának eredményére tekintettel adott esetben módosítja az említett stratégiát. A termékértékesítési rendelkezéseik felülvizsgálata során a biztosításértékesítők ellenőrzik, hogy a biztosítási termékeket a beazonosított célpiacon értékesítik-e.

A biztosításértékesítők a különböző érintett biztosítási termékek méretét, nagyságrendjét és összetettségét figyelembe véve meghatározzák a termékértékesítési rendelkezéseik rendszeres felülvizsgálatának megfelelő időközzeit.

Az előállítók által végzett termék-felülvizsgálatok támogatása érdekében a biztosításértékesítők kérésre az előállítók rendelkezésére bocsátják a vonatkozó értékesítési információkat, ideértve adott esetben a termékértékesítési rendelkezések rendszeres felülvizsgálatára vonatkozó információkat is.

11. cikk

Az előállító tájékoztatása

Amennyiben a biztosításértékesítő tudomást szerez arról, hogy egy biztosítási termék nincs összhangban a beazonosított célpiac érdekeivel, céljaival és jellemzőivel, vagy olyan egyéb, a termékkel kapcsolatos körülményekről szerez tudomást, amelyek kedvezőtlenül érinthetik az ügyfelet, haladéktalanul tájékoztatja az előállítót, és adott esetben módosítja az adott biztosítási termékre vonatkozó értékesítési stratégiáját.

12. cikk

Dokumentáció

A biztosításértékesítők által termékértékesítési rendelkezéseikkel kapcsolatban hozott, vonatkozó intézkedéseket megfelelően dokumentálni kell, a dokumentációt ellenőrzés céljából meg kell őrizni, és kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátani.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

13. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2018. február 23-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. szeptember 21-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER
